

Prikje bij zondag 3 september

Zere tenen

Jezus was een idealist.
De manier waarop Hij begaan was
met het welzijn van mensen,
en de wijze waarop Hij het visioen van
een nieuwe hemel en een nieuwe aarde
wilde realiseren, geven aan hoe begeistert Hij was.

Tegelijk was Hij ook een realist.
Om werkelijk iets te kunnen verwezenlijken,
moest Hij naar Jeruzalem.
Daar, in het centrum van de macht,
moest Hij proberen de verandering in te zetten.

Hij zou op zere tenen trappen.
Het zou Hem niet in dank afgenomen worden.
Hij zou weerstand ondervinden.
Het zou Hem zijn leven kosten,
maar Hij bleef consequent aan zijn ideaal.

Als Petrus Hem probeert tegen te houden
wijst Jezus hem terecht.
“Denk niet aan jezelf” zegt Hij,
“Als je deel wil hebben aan mijn ideaal,
moet je jezelf kunnen opzijzetten.”
“Je zal je kruis moeten opnemen.”

Eeuwige God,
dikwijls zeggen we
“uw rijk kome”
zonder erbij stil te staan
dat dat rijk niet vanzelf komt.
Het vraagt geloof en inzet,
soms ten koste van onszelf.
Zet ons op het spoor van Jezus,
uw Zoon en onze Broeder. Amen.

Luc Beeldens